

Udvalget for Udlændinge – og Integrationspolitik

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 1. maj 2012

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

KJK/ J.nr. 2012-2016

Under henvisning til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik's brev af 23. marts 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 286 (UUI Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF)

Spørgsmål nr. 286:

Vil ministeren venligst kommentere på artiklen "Schweiz stemmer for minaretforbud" (<http://www.dr.dk/Nyheder/Udland/2009/11/29/154504.htm>) af 29. november 2009 fra dr.dk/nyheder, samt redegøre for den konkrete praksis i Schweiz, når det drejer sig om at etablere moskeer. Endvidere bedes ministeren oplyse, hvilken effekt den pågældende folkeafstemning har haft i Schweiz.

Svar:

Som det fremgår af artiklen, stemte en majoritet af de schweiziske vælgere den 29. november i 2009 for at forbyde opførelse af minareter i Schweiz. For at besvare spørgsmålet om praksis i Schweiz og effekter af folkeafstemningen har jeg anmodet Udenrigsministeriet om bidrag.

Udenrigsministeriet oplyser, at opførelse af en minaret i Schweiz i dag ikke er muligt efter udfaldet af folkeafstemningen. Opførelse eller etablering af moskeer/bederum er derimod ikke omfattet af forbuddet mod opførelse af minareter.

Udenrigsministeriet har endvidere oplyst, at udstedelse af byggetilladelse til opførelse af en moske, herunder tilladelse til indretning af en eksisterende bygning til moske, henhører under de kommunale myndigheder i Schweiz. Der foreligger ikke nogen tilgængelig oversigt over de forskellige regelsæt og

den praksis, der følges på området i de 2.495 (pr. 1.1. 2012) kommuner i Schweiz. Som udgangspunkt er kommunerne dog underordnet de (26) kantonale byggeregelsæt, som igen er underordnet den nationale landsplanlægningslov ("Eidgenössische Raumplanungsgesetz"). I Kanton Zürich bliver religiøse bygninger eksempelvis ikke håndteret specielt, og det er således i denne kanton kommunens eget ansvar at behandle ansøgninger om byggetilladelse for moskeer.

Forbuddet mod opførelse af minareter i Schweiz er genstand for retlig prøvelse, såvel nationalt som ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Hidtidige bestræbelser på at få minaretforbuddet erklæret ugyldigt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er ikke lykkedes.

Udenrigsministeriet oplyser videre, at da minaretforbuddet trådte i kraft, var to aktuelle ansøgninger om opførelse af moskeer med minareter under behandling. I lyset af det nye forbud valgte Den Islamiske Forening i Wil (Kanton St. Gallen) at ændre deres ansøgning og fjerne minareten fra deres byggeplan. I Langenthal (Kanton Bern) traf Kanton Berns forvaltningsdomstol den 3. april 2012 afgørelse om at trække den før forbuddet givne tilladelse tilbage.

Endelig har Udenrigsministeriet oplyst, at der i Schweiz kun findes fire moskeer med minareter, Mahmud-moskeen i Zürich (1963), moskeen i Geneve (1978), den albansk-muslimske moske i Winterthur (2005) og moskeen, Centrum for den tyrkiske kulturforening i Wangen (2009). De øvrige ca. 180 muslimske såkaldte bederum er indrettet i allerede eksisterende bygninger. Tilladelse til at indrette bederum indhentes ligeledes på kommunalt niveau. Der findes ingen statistikker på nationalt niveau vedrørende indgivne ansøgninger om opførelse eller indretning af moskeer, og der foreligger ikke oplysninger om, at der er opført moskeer med minareter i Schweiz siden forbuddet mod minareter i 2009.

Karen Hækkerup

/ Hanne Stig Andersen